

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Občni zbor

„Centralne posojilnice“ v Gorici.

V četrtek dne 25. t. m. se je vršil občni zbor „Centralne posojilnice“ ob precejšnji udeležbi. Predsednik dr. Gregorčič omenja, da je bil redni občni zbor dne 11. maja t. l. vsled prepričlega števila navzočih članov nesklepčen, vsled česar se je v smislu pravil sklical drugi občni zbor, ki sklepa ob vsakem številu navzočih članov. Po kratkem nagovoru preide na dnevni red in pozove uradnega vodjo, naj prečita poročilo in računski sklep za preteklo četrtlo upravno leto.

Iz poročila, ki ga je prečital vodja S. Premrou, posnamemo sledeče podatke o poslovanju posojilnice v minoletem letu. Številkam za l. 1904 dodamo boljše preglednost v oklepajih one za l. 1903.

Članov je bilo koncem leta 1904 74 (77) z 119 (116) glavnimi deleži in 797 (836) z 823 (711) opravnimi deleži, skupaj torej 871 (713) članov z deležno vsoto glavnih deležev K 23.800— in opravnih deležev K 1646—

Denarni promet je znašal K 3.771.489-28 (K 2.775.269-20).

Hranilnih vlog je bilo koncem upravnega leta K 1.165.444-05 (807.434-31 K) in sicer je bilo vloženih K 627.934-15 (kron 402.696-57), vzdignjenih pa kron 311.591-43 (K 304.676-03).

Posojil je bilo koncem leta 1904 K 799.105-93 (K 678.981-21), in sicer je bilo danih na osebni kredit in zastave K 86.238-84 (K 79.623-91), na vknjižbo kron 162.568-54 (kron 67.342-74), vrnjenih pa je bilo na osebni kredit in zastave K 78.056-48 (K 30.698-70), na vknjižbo K 50.626-18 (K 67.342-74). Koncem leta je bilo posojil na osebni kredit in zastave K 240.017-27 (K 231.834-91), na vknjižbo pa K 599.088-66 (K 447.146-30).

Tekoči račun z „Goriško zvezo“, z raznimi bankami in privatniki je imel prometa K 2,3/1.800-78 (K 1.809.948-32). Stanje računov posojilnici v dobro koncem leta K 398.002-62 (K 221.370-99), posojilnici v breme kron

21.263-53 (K 78.756-09), tako da je imela posojilnica naloženega denarja kron 367.739-09 (K 142.614-90).

Čisti dobiček iz leta 1903 v znesku K 4036-76 se je porabil tako-le: a) v splošni rezervni zaklad K 2150-04, b) v razpoložni zaklad K 746-36 in c) za 5% dividendo deležem K 1140-36.

Rezerni zaklad je znašal K 3346-24 in naraste z pripisom za leto 1904 na K 6135-29.

Iz razpoložnega zaklada je načelstvo razdelilo za podporo „Šolskemu Domu“ K 300, za razne podpore dijakom in kmetovalcem K 200, na razpolago ostane za novi letnik K 458-64, po sklepu občnega zbora dobi zaklad K 356-75, tako da znaša za leto 1905 K 815-39.

Čisti dobiček za četrtlo upravno leto 1905 znaša K 4323-02, ki se porabi po sklepu občnega zbora a) za pripis rezervnemu zakladu K 2789-05, b) za pripis razpoložnemu zakladu K 356-75 in za 5% dividendo deležem K 1177-22.

Hranilne vloge v znesku 1.165.444-05 K so pokrite s posojili na osebni kredit in zastave K 240.017-27 s posojili na vknjižbo K 559.080-66 in z lastnim naloženim denarjem K 367.739-09, skupno torej s K 1.166.835-02, ne oziraje se na garancijo podano po deležih.

Zborovalec B. Grča vpraša, ali so se podeljevale podpore dijakom in kmetovalcem na podlagi prošenj ali prostovoljno. Predsednik odgovori, da so se iste podeljevale vedno le na podlagi prošenj. Zborovalec J. Čebular vpraša, koliko je še dolžna „Krojaška zadruga“, in kaj pomeni postavka v bilanci „Deleži „Krojaške zadruge“ K 8648.—“. Predsednik odgovori, da znaša dolg „Krojaške zadruge“ ob sklepu leta 1904 s pripisanimi obrestmi vred K 43.092-07 od zneska K 109.461-59, kateri se je porabil za sanacijo te zadruge v letu 1903. Kar se tiče točke „Deleži Krojaške zadruge“ pojasni, da kupuje „Centralna posojilnica“ odpovedane, pa za izplačilo v smislu zakona še ne zrele deleže onih

članov „Krojaške zadruge“, ki nimajo volje ali potrpljenja, da počakajo zakonito dobo izplačila. Deleže pa kupuje v gotovem prepričanju, da „Krojaška zadruga“ povrne posojilnici svoj dolg, izplača vse deleže članom in da še kaj dobička po vrhu ostane. Poslovanje se vrši sedaj v redu.

Predsednik prečita predlog načelstva in nadzorstva za razdelitev dobička iz l. 1904, razjasni vzroke, vsled katerih je dobiček „Central. posojilnice“ le omejen, med temi n. pr. ta, da posojilnica že po svoji tendenci ne išče dobička, ker ga prepusti združenim posojilnicam in združnikom samim, vsled česar se je ravno znižala tudi obrestna mera za posojila, dočim je ostala ona za vloge nespremenjena, potem pa tudi preobilica denarja, katerega ni mogoče plodonosno naložiti tako, da bi dalo kaj dobička, marveč se dobi za njega ravno toliko, da ni izgube.

Poročilo, računski sklep in predlog glede razdelitve se stavi na glasovanje. Sprejme se vse soglasno.

Izvolijo se v nadzorstvo soglasno vsi dosedanjí člani nadzorstva, in sicer gg.: Dr. Fran. Kos, Jakob Čebular, dr. Andrej Pavlica, Josip Mašera in Josip Vidmar.

Pri točki „Slučajnosti“ nasvetuje zborovalec A. Berlot, naj se vpeljejo pri posojilnici tudi posojila na amortizacijo. Dr. A. Gregorčič pa poda nasvet, da bi se vpeljala posojila na tedensko ali mesečno vračevanje v obrokih, kakor imajo to drugje. Razlika bi bila ta, da bi se posojilnica zadoljevala z 6% ali 7%, ne pa z 11%. Tudi bi bilo dobro, če se vpelje poslovanje s trgovci.

Nasveti se izročijo načelstvu v pretresovanje, nakar se občni zbor zaključí.

Dopisi.

Iz Sovodenj, dne 26. maja 1905. — (Grozna smrt Barnaba Tomsič, naddelavca v tovarni za svilo v Zdravščini.) — Però se mi trese, ko pišem te vrstice in ko premiš-

dobiti. In tedaj, tedaj jo popelje se sabo in srečen bode, ko jo bo videl kot svojo ženo v svoji hiši.

Naenkrat je zaslišal doli v grapi strel. Poslušal je še malo in koj za tem je počil drugi.

— Tat, šinilo mu je v glavo. Morda ga pa danes primem, morda.

In stopil je tiho naprej, tiho, oprezno. Še par korakov in proti njemu je prisopihal France s srnjakom na hrbtu.

— Stoj!

Niž.

— Stoj, če ne streljam.

Oni je nastavil puško, Viktor je tudi potegnil svojo k licu. Na obeh straneh je zagrmelo. — France je zastokal in se zavalil po tleh, Viktorja je zaskelilo v desnici. Kri mu je pričurela po roki doli in zbolelo ga je, kakor bi mu kdo kite rezal. — Srnjaka je vrgel s Franceta, naložil potem onemoglega fanta na ramo in ga nesel proti domu. Tončka je padla nad mrtvega brata, Viktorja ni niti pogledala.

— Tu te ni treba, dejal je sam pri sebi, a storil si svojo dolžnost. Vest moja je lahka — poklical je še par sosedom in potem odšel proti domu. —

Uredništvo in upravnistvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnistvo „Gorice“. Oglasi se računijo po petilvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

ljujem, kako grozne smrti je umrl Barnaba Tomsič, naddelavec v tovarni za svilo v Zdravščini, kako nesrečna usoda ga je zadela, usoda, ki je zahtevala njegovo življenje. Zona me je spreletavala sinoči, ko nas je bila gruča zbranih in je nekdo pripovedoval, kako se je tovarniško kolo igralo z njegovim truplom, kako so mu v zraku pokale kosti in kite in kako je kruto kolo neusmiljeno trgalo raz njega obleko.

Naj se mi torej dovoli, da v kratkih vrsticah popišem, kako se je pokojni Barnaba, ki je bil naš domačin, ponesrečil.

Pokojnik je delal v tovarni od začetka njene ustanovitve, kakih 32 let, ter bil naddelavec, in kot tak seveda moral tudi paziti na vse njemu podrejene stroje, katerih je v tovarni vse polno. Vsi stroji pa zmerom ne tečejo, pač pa trzmissijska kolesa pod stropom, ki se zamorejo vstaviti le, ako se voda zapre. Ta kolesa torej ženejo vse male stroje v tovarni, in ako se hoče kak stroj vstaviti, se pas s kolesa pahne, med tem ko trzmissijsko kolo v enomer teče. Enako se zgodi, kadar se hoče stroj pognati. Pas se pahne na kolo, pa gre. In tak pas je hotel tudi Barnaba vreči na kolo. Vzel je lestvo, se splezal kakih 5 metrov visoko in hotel vreči pas na kolo, ki je bilo od njega oddaljeno kakih 30 cm, medtem ko se je železni drog kolesa („štanga“), ki se s kolesom vrti, dotikal njegove jope. Pas se mu ni posrečilo vreči prvokrat na kolo, in poskušal je drugikat, a spet nič. Zdajci ga opominjajo, naj pusti ali pa da mu gredo pomagat. „Še enkrat bom poskušal“, je rekel. O, da bi ne! Ko hoče tretjikat vreči pas na kolo in se je malo dotaknil z jopo kolesinega droga, se mu ta hkratu ovije v jopo in telovnik in Barnaba je v trenutku visel med nebom in zemljo. Obleka se mu zarije v kolo, kolo pa je vlekle Barnaba okoli kakor smet in delalo z njim grozna dejanja. Noge so mu pri trtjenju tolkle z vso močjo ob strop in steno, obleka se mu je trgala kakor papir in naenkrat je telebnil s kolesa popolnoma nag na potlakana

5.

Viktor je odhajal na svojo novo mesto.

Prišel je tudi k Tončki.

Prosil jo je in prosil, naj pozabi kar je bilo, naj bode njegova žena.

— Ne, ne, odgovorila je.

— In zakaj ne?

— Vidiš, Viktor, med nama je kri. Četudi ni nedolžna, vem, da ga nisi rad, a jaz ne morem in ne morem.

Solza ji je zalila oko in stisnila mu je roko tako mehko, kakor nekdaj, ko sta še sanjala o lepi veliki sreči.

— Ne, ne, Viktor, pojdi v svet, drugo boš dobil in pozabil boš name. Glej, rada te imam, kakor nekdaj, a ne morem biti tvoja.

Oba sta imela solzne oči, ko sta se poslavljal, srce se jima je trgalo, a šla sta vsak svoja pota. On je odšel in ni več slišala o njem, a ona je samevala in samevala, nosila je vedno črno obleko in za nekaj let je tudi Bevkova Tončka šla za svojim nesrečnim bratom.

Malokdo se tega več spominja, rod gre za rodom in drugi se ne briga za to, kar je bilo prvemu sveto. —

Janko Bratina.

LISTEK

Bevkova Tončka.

(Konec).

— Nič se ne boj, vem, da si pametno dekle, vem tudi, kaj so ljudski jeziki. Le nekaj ti še moram reči. Tvoj brat, saj veš menda sama — reci mu, naj pazi, te prosim reci mu, da se kaj ne zgodi.

Tončka je zardela do las in sram jo je bilo. Skoro zajokala je, ko je videla, da vedó tudi drugi o bratu, da je lovski tat.

— Tončka, ne zameri, ne bodi huda. Vidiš, meni bi bilo hudo radi tebe, če bi se kaj pripetilo. — Sedaj pa z Bogom, zdrava bodi, pa misli kaj name. Boš?

— Ja — in zajokala je na glas, da sama ni vedela zakaj.

Podal ji je desnico skozi okno in že je odhajal po snežni gazi proti domu.

Tončka je še zrla za njim, potem pa zaprla okno in začela zopet plesti.

Niž ji ni šlo več od rok in ko je za nekaj časa vstopil brat, je delo čisto počivalo v naročju.

— No, no, dejal je France, porogljivo, le ne bodi tako zamišljena. Ta tu te ne bo nikdar jemal, to ti jaz povem in naj ga še enkrat dobim tu

blizu kakor danes, ga zadušim kakor psa. — France!

— Je že prav, molči, pa delaj, zame ne skrbi. —

Odprl je vrata in jih s treskom zopet zaloputnil. — Tončka je ostala sama v sobi pri svojem delu. —

4.

Večer je bil.

Od onega dne je Viktor še večkrat govoril s Tončko, povedal ji je da jo ima rad in da jo vzame za ženo. Deklica je bila vsa srečna in v tej sreči je nekoliko pozabila na bol, katero ji je povzročal brat s svojim tatinskim poslom.

Nocoj je tudi odšel proti gozdu. Prosila ga je in prosila, a vse zastoj, in sedaj ji srce ni dalo miru, ni vedela, kaj bi začela in kam bi se obrnila. Vedno sta ji bila pred očmi Viktor in France. Videla jih je, kako sta se suvala in pehala gori v temni noči, in Viktor se je že opotekal in padel — nož se je zablskal — počilo je — vse to ji je šumelo po glavi.

Zunaj je bila tema kakor v rogu.

Gori za Kompavo je korakal Viktor s puško na rami. Mislil je na Tončko in na svoje novo mesto, katero je imel kmalu

tla in sicer ravno na črepinjo ter si jo razbil. Vsa obleka je ostala potrjana na kolesu, ki se je ne zmeče za nič, dalje alo. Grozen prizor se je nudil prišelšim k ponesrečencu: popolnoma nag, ves krvav, iz ene noge mu je molela debela zdrobljena kost, stopalo ene noge je komaj držala tanjša kožica skupaj, roki obe zlomljeni, rebra vsa pohabljen, črepinja razbita, tako, da ni bil podoben človeku, pri vsem tem pa še pri življenju. Naj opomnim, da kolo, okolo katerega je bil Barnaba ovit, se v eni minuti zasučje po 70 krat. Potem si lahko mislimo, kako ga je moglo zčelati. To pa je gotovo, da če bi imel Barnaba kako močno obleko na sebi, bi ga popolnoma razbilo ob strop in zid in bi padal po koseh na tla. — Brž so poklicali zdravnika, ki ga je obvezal, in duhovnika, ki mu je podelil sv. zakramente za umiranje, in pri kateri priliki je Barnaba izrekel tudi svojo poslednjo voljo. To vse se je zgodilo v sredo popoldne, in ko so ga prepeljali v goriško bolnišnico okolo 6. ure zvečer, je ob 7. uri v strašnih mukah v 62. letu svoje dobe izdihnil, zapustivši vdovo in 5 doraslih otrok. Pogreb pokojnika je bil danes v petek ter so ga prepeljali iz goriške bolnišnice na sovođenjsko pokopališče.

Ta nenadna nesreča, katere žrta je bil Barnaba, je vse delavstvo v tovarni močno presunila. Da, res, ne vemo ne ure ne dneva, kje nas zgrabi črna žena, pred katere krutostjo mora vsakdo ukloniti. Sicer pa: Nagle in neprevidene smrti varaj nas o Bog!

Politični pregled.

Parlamentarni položaj.

Ker so se Čehi in Nemci v češkem deželnem zboru sporazumeli glede rešitve nekaterih nujnejših zadev, in bo zasedanje deželnega zbora mirno poteklo, in se bo tudi najbrže še drugega junija završilo, snide se državni zbor zopet dne 6. junija in bo zboroval do polovice meseca junija. V tem času rešil bo zakonsko predlogo glede začasnega državnega proračuna za drugo polletje ter izvršil volitve v kvotno deputacijo, kakor tudi rešil nekaj manj važnih vladnih predlog.

Ministerski predsednik baron Gautsch je že skoro popolnoma ozdravel in je že tudi sam prevzel vodstvo državnih poslov. Četudi se poda te dni za nekaj časa v badenske toplice, je skoraj gotovo, da se bo osebno udeležil sej poslanske zbornice v mesecu juniju.

Kriza na Ogrskem.

Torej zopet nič. Krize na Ogrskem, kakor vse kaže, ne bo de še konec. Grof Julij Andrássy, katerega so ogrske koalicijske stranke vsled posredovanja skupnega fin. ministra Buriana določile, da se kot njih zavezanec pogaja s króno glede sestave koalicijskega ministerstva, bil je v sredo na Dunaju pri cesarju, a opravil ni ničesar, vsaj tako se glase poročila, ker noče króna nič vedeti o nadaljnjih koncesijah glede armade.

Škofovska posvetovanja v Rimu.

O teh posvetovanjih, s katerimi se bavi sedaj skoro vse italijansko in tudi jugoslovansko časopisje, polneč svoje predale z raznimi in različnimi ugibanji, piše rimski vatikanski list „Osservatore Romano“ to-le: „Nekateri listi, baveč se s posvetovanji nadškofov in škofov metropolitov goriške, zadrške in zagrebške, pod predsedstvom kardinala Vanutellija, prinašajo razna poročila, vsled katerih bi jim bilo znano, o čemur se na teh posvetovanjih razpravlja in v kaki smeri. Navsezadnje smo mi pooblašeni, da izjavimo, da so ta posvetovanja tajna. Zato so pa tudi vsa poročila o njih in o tem, o čemur se v njih razpravlja, gole izmišljotine.“

Dogodki na Ruskem.

„Reuterjev biro“ poroča iz Varšave, da je tam v sredo po noči vrgel neki neznanec bombo proti policijskemu načelniku Siedelce, ki je sedel na verandi. Načelnik je bil težko ranjen. Tudi druge osebe so bile lahko ranjene. Oseba, ki je vrgla bombo, je ubežala.

V sredo popoldne ob 3. uri je bil guverner knez Nakašidse v Bakumu z bombo ubit, tako tudi en kozaški častnik, ki je slučajno šel mimo. Kočijaž je bil ranjen.

Morilec velikega kneza Sergija, Kalajev, je bil v torek ob 3. uri zjutraj obešen.

V Varšavi so nastali v sredo ponoči krvavi pretepi med židovskimi de-

lavci in židovskimi potepuhi. Ubitih je bilo mnogo oseb, a še več pa ranjenih. Pretepi so nastali radi tega, ker je hotel bolji del židovskega prebivalstva iztrebiti židovske potepuhe, ki nočejo delati, in radi katerih se je isto prebivalstvo čutilo kompromitirano. Pretepi trajajo še dalje, in v četrtek začeli so židje celo pleniti po hišah.

Rusko-japonska vojska.

Nepotrjena govorica poroča, da je južno od otoka Formoze prišlo med rusko in japonsko floto do pomorske bitke, v kateri da so bili Japonci poraženi.

***

Uradno poročajo iz Tokija: Dne 21. popoldne je en batalijon ruske pehote in šest eskadronov konjeništa napadlo severne višine pri Simiangtao, 10 milj severno od Vejuanpavcna; sovražnik je bil pa odbit. Dne 22. t. m. zjutraj so prodirali en ruski oddelek pehote in trije oddelki konjeništa na cestah, ki vodijo iz Kirina in Taolu proti Hienhenzu. Sovražnik konjeništa na desnem bregu reke Liao se je dne 22. t. m. zjutraj pričelo umikati. Popoldne ob 5. uri je sovražnik stal južno od Taolu, ki je oddaljen 17 milj zapadno od Fakumena. V ostalem je položaj izvzemši malih spopadov nespremenjen.

***

„Morning Post“ poroča iz Šangaja, da je tamkaj razširjena vest iz zanesljivega vira, da se Togovo brodovje nahaja še blizu Mazampa.

***

Petrogradski list „Novosti“ beleži neko poročilo iz Odeze, da baje v kratkem odstopi iz zdravstvenih ozirov poveljnik druge armade v Mandžuriji, general Kaulbars.

***

General Linevič je v torek brzjavil: En naš oddelek, ki je 21. t. m. prodiral proti postaji Čantufa, je sovražnik, ki je bil za nasipi severno od postaje, vsprel s streljanjem. Ko je oddelek napal nasipe, so se Japonci umaknili.

Domače in razne novice.

Za „Š. Dom“ prejelo upravnitvo „Gorice“: S. Pov v S. 15 K; Ludovik Kumar, župnik v Biljani 20 K (ravno toliko za „Alojzijevešče“).

Predsedništvu so plačali: Narodni tlačan v Gorici 6 K; družba „Slov. beseda“ v Gorici 18. in 25. maja po 1 K, skupaj 2 K; sequens Kavčičev gramofon — vesela družba pri „Zvezdi“ v Gorici 10 K; voditelj Lavoslav Abram nabral 5 K 44 v.

Srčna hvala!

Preplače za „Šolski Dom“ za S. Gregorčičevo knjigo „Job“ so poslali naslednji rodoljubi in dobrotniki: Koren Ivan, gostilničar v Kobariču K 2 10; Kopač Jernej, svečar v Gorici K 1 80

Za srpeniške pogorelce je prejelo upravnitvo „Gorice“: Jernej Kopač, svečar in posestnik v Gorici K 20.

Smrtna kosa. — Dne 22. t. m. je umrl v Gorici g. Guido Fon zari, računski asistent pri dež. odboru, star šele 29 let. Pokojnik je bil iz znane družine iz Št. Mavra. Bil je blaga duša, pri vseh priljubljen. To je pričala obilna udeležba pri pogrebu dne 24. t. m., ki bi bila v slučaju lepega vremena še mnogo večja. Pokopali so ga v Št. Mavra. Naj počiva v miru, žalujoči družini pa izrekamo svoje sožalje.

Baron Calice, avstrijski poslanik v Carigradu, vrnil se je v četrtek iz Gorice zopet na svoje mesto.

Izvažanje krme. — „Wiener Zeitung“ je priobčila naredbo ministerstva za finance, trgovino in poljedelstvo od 22. maja 1905, s katero je preklicana prepoved glede izvažanja krme.

„Goriška zveza“ naznanja zato županstvom iz okolice goriške, da prošnje na ministerstvo radi izvažanja krompirja niso več potrebne in da onim, ki so jih vložili, ni treba čakati na rešitev, ker izvoz krme in krompirja je splošno dovoljen.

Grozna nesreča vsled neprevidnosti. — 23-letni zidar Alojzij Grapulin iz Št. Petra je hotel očistiti revolver svojega brata, ne da bi se poprej natanko prepričal, je-li revolver povsem prazen. Ko ga je namazal in očistil, začel je s petelinčkom vrteti oni del revolverja, v kateri se devajo patrone, objednem pa je z desnim očesom gledal skozi cev, da se prepriča, je-li popolnoma čista. V tem pa počil strel in hkratu je bila kroglja v Grapulinovem očesu, katero mu je strašno razmesarila. Prepeljali so ga v tukajšnjo bolnišnico.

Izpred porotnega sodišča.

V pondeljek in v torek vršila se je pred tuk. porotnim sodiščem kazenska obravnava proti zakonskima Mihi in Tereziji Križnič iz Anhovoga, ki sta bila oba tožena zaradi goljufije. Kakor smo svoječasno poročali, tožila je Terezija Križnič Miho Peršolja iz Kojškega zaradi 1800 kron, katere bi mu bila posodila ter tudi v navzočnosti prič odštela v krčmi „All' Università“ v Gorici. Križnič dobila je pravdo v vseh treh sodnih instancah, ker sta prič Ivan Gravenica in Anton Žniderčič s prisego potrdili, da sta bila v resnici navzoča, ko je Terezija Križnič odštela Peršolji v omenjeni krčmi 1800 kron. Pri vsem tem pa, da je Peršolja tudi v tretji instanci izgubil pravdo, ni hotel še vendar nehati in je ovadil celo zadevo državnemu pravdnistvu, vsled česar je drž. pravdnistvo po dokončani preiskavi tožilo zakonska Križnič zaradi goljufije, prič Gravenico in Žniderčiča pa zaradi krive prisega. Proti pričama Gravenica in Žniderčič vršila se je že, kakor smo svoječasno poročali, pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem kazenska obravnava, in oba sta bila obsojena na več mesečno ječo, ker sta priznala, da sta krivo pričala ter da ja omenjenega dne, ko je Križnič trdila, da je odštela Peršolji v krčmi „All' Università“ v Gorici 1800 kron, še v Gorici ni bilo ter da sta tako pričala le zaradi tega, ker sta bila od zakonskih Križnič podkupljena. Dobila sta namreč za to in sicer Gravenica 60 kron, Žniderčič pa 100 kron. V pondeljek in torek torej vršila se je pa pred porotnim sodiščem kazenska razprava zaradi goljufije proti zakonskima Križnič. Križnič prišel je do precejšnjega premoženja, pa ne na lep način, kajti tožaril se je vedno in je bil znan kot hud pravdar. Na ta način spravljeno premoženje pa ni imelo pravega teka in tako prisiljen je bil že leta 1902 odstopiti svoji ženi premoženje, četudi najbrže ne iz dobrega namena. Imel je pa tudi tu in tam več dolžnikov. Med njimi bila sta tudi zakonska Markovčič iz Brestja v Brdih. Dolžna sta mu bila 2100 kron. Ta dolg prodal je Križnič Mihi Peršolji iz Kojškega za 600 kron, in je bila dotična pogodba spisana pri notarju 4. avgusta 1902, in takrat odštel je Peršolja Križniču dogovorjenih 600 kron. Križnič popihal jo je potem v Ameriko. Ko je bil on v Ameriki, prodano je bilo njegovo premoženje na javni dražbi. V mesecu januarju 1904 je pa tožila njegova žena Peršolja za 1800 kron, katere bi mu bila, kakor zgoraj omenjeno, posodila v navzočnosti prič Gravenice in Žniderčiča, kar pa ni bilo res, kakor je bilo že zgoraj omenjeno. Pri obravnavi pa se je izgovarjala, da je Peršolja tožila za 1800 kron, ker ji je mož iz Amerike pisal, da je prodal Peršolji za ta znesek dolg, katerega je imel pri zakonskih Markovčič. Križnič, ki je prišel med tem časom domov, in katerega je istotako kakor ženo državno pravdnistvo tožilo zaradi goljufije, zvijal se je na vse mogoče načine, pri vsem tem pa vendar priznal, da je pregovoril priči Gravenico in Žniderčiča, da sta krivo pričala. Trdil je pa vsejedno, da je Peršolja prodal dolg za 1800 kron in celo tudi, da je on dal Peršolji onih 600 kron, katere mu je potem Peršolja pri notarju odštel, tako da bi bil po njegovih trditvah Peršolja v resnici njemu ali njegovi ženi dolžan še vedno 1800 kron, za katere je njegova žena Peršolja tožila. Ali kolikor med preiskavo, tolikor tudi med obravnavo ugovarjal si je Križnič tako zelo, da je bil vsakdo trdno prepričan, da laže. Zagovarjal je obtoženca dr. R. Luzzatto. Porotna klop bila je mešana. Zato pa je bilo treba tolmača. Obtožbo je zastopal državnega pravdnika namestnik g. Jeglič. Vsled pravoreka porotnikov, ki so potrdili jim stavljen vprašanja, obsodilo je sodišče Miho Križniča na 6-letno ječo, njegovo ženo Terezijo pa na 4-mesečno ječo, poostreno z jednim postom vsaki mesec.

V sredo bila je zadnja kazenska obravnava v tem porotnem zasedanju. Na obtožni klopi je sedel 25-letni zidar Rudolf Buiatti iz Chioprisa. Tožen je bil, da je na večer 27. novembra 1904 težko ranil na očesu Antona Šuligoja iz Ročinja. Buiatti je namreč takrat delal pri bohinjski železnici v Ročinju. Buiatti je tajil, da bi bil s kamnom Šuligoja po očesu udaril in je rekel, da ga je sunil le v prsa, ker ga je Šuligoj, ko se je vračal iz neke krčme, v družbi drugih italijanskih delavcev, zasramoval. Šuligoj, njegova žena in neki Andrej Rakulin, ki je pomagal nakladati Šuligoju na voz sadje, katero je imel peljati drugi dan v Gorico, so pa odločno trdili, da je Buiatti Šuligoja s kamnom ranil na očesu. Ostale priče, kakor brat obtoženca in drugi njegovi italijanski tovariši pričali so v

prilog obtoženec. Porotnikom je bilo stavljeno jedno glavno vprašanje z jednim dostavkom, glaseče se na težko telesno poškodbo. To vprašanje so porotniki jednoglasno zanikali, in obtoženec je bil oproščen.

Izpred sodišča. — V četrtek se je moral zagovarjati pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem sin blažene Italije 31-letni Sabatin Fiori, in sicer zaradi klicev „ewiva l'Italia, abbasso l'Austria“ in pa zaradi lahke telesne poškodbe. Dne 30. aprila t. l. pil je namreč Fiori, ki je delal pri bohinjski železnici, v Rihembergu v krčmi nekega Fugana pri Birsih ter kvartal z drugimi svojimi laškimi tovariši. Hkratu pa je začel na ves glas vpiti, kakor smo poprej omenili in je to tudi na pragu hiše ponavljal, ko so ga lastni tovariši postavili pred vrata. Nato je nastal mali pretep in celo kamenje začelo je zletati s ceste v krčmo, tako, da je bil s kamnom ranjen neki Andrej Jazbec. Fiori je pri obravnavi trdil, da se ničesar ne spominja, ker je bil pijan. A priče tega niso potrdile. Dokazano pa le vendar ni bilo, da bi bil on metal kamenje ter ranil Jazbeca. Zato pa ga je sodišče le zaradi klicev „ewiva l'Italia, abbasso l'Austria“ obsodilo na 2-mesečni zapor.

Drugi je ta dan stal pred istim sodiščem Nace Ferfolja iz Mirna. Ta nič kaj prida človek spremljal je 3. aprila t. l. nekega Štefana Semuliča, ki je bil pijan, proti domu. Ko sta prišla iz Mirna in sta bila sama na cesti, zgrabil je Ferfolja Semuliča za vrat, mu vzel mošnjiček, v katerem so bile tri krone, ga pahnil na tla ter odšel od njega. Kmalu potem mu pride naproti voz, na katerem je voznik spal. Ferfolja skočil na voz, preišče spečega voznika, ki je bil neki Peter Pahor, najde pri njem srebrno uro z verižico in mošnjiček, v katerem se je nahajalo 8 K. Ferfolja se vsega tega polasti, skoči z voza in gre domov. Drugi dan so ga pa orožniki prišli in pripeljali v goriške zapore. Na obravnavi je Ferfolja vse priznal. Sodišče mu je prisodilo, z ozirom na prejšnje kazni, katere je moral Ferfolja prestati, 18 mesecev ječe.

Učiteljski koncert. — Dne 5. julija priredi učiteljsvo koncert v korist učiteljskega konvikta v Ljubljani. Ideja za ustanovitev tega zavoda prejšnja vse slovensko učiteljsvo brez izjeme. V njem dobé varno zavetje otroci in posebno sirote onih sinov našega naroda, ki posvečajo svoje moči vzgoji naše mladine. Upamo, da dokaže narodno občinstvo učiteljsvu svoje simpatije s tem, da pohiti omenjenega dne v „Trgovski Dom“ ter prinese svoj dar v korist učiteljskim sirotam.

Iz kaznilce v Gradišču pripeljali so včeraj v tukajšnje zapore kaznjence Antona Trevisija iz Vidma, Hermana Lazarich-a iz Trsta in Dalmatinca Ivana Kosiča, ki so igrali glavno ulogo ko so se v omenjeni kaznilnici, kakor smo svoječasno poročali, nekateri kaznjenci spuntali. Toženi so radi nemira, radi težke telesne poškodbe in Trevisi poleg tega še radi razžaljenja Nj. Vel.

Odprti lekarni. — Jutri popoldan odprti bodeta lekarni Gironcoli-Pontoni. Prihodnji teden bodeta imeli omenjeni lekarni tudi ponočno službo, in sicer do 4. junija.

Tržaška afera bomb pred dunajskim porotnim sodiščem.

V pondeljek je pričela pred dunajskim porotnim sodiščem porotna obravnava zaradi znane afeze o tržaških bombah. Obtoženi so: Oskar Suban, 30 let star, oficijal na mestnem davčnem uradu; Marcel Depaul, 26 let star, trgovski agent; Gustav Salaste, 32 let star, dimačnik, in Napoleon Cozzi, 38 let star, slikar in učitelj borenja, da so:

I. vsi štirje sporazumno med seboj in z drugimi osebami pripravljali oboroženi upad dobrovoljcev Ricciotti Garibaldija v Avstrijo;

II. tudi vsi štirje hranili in pripravljali razstreljiva, da se istih poslužijo na skodo imetja in življenja svojega bližnjega;

III. da sta Suban in Depaul prinesla v Trst in širila veleizdajske tiskovine in

IV. da je Suban, vsled nasvetov in s pomočjo Depaula dvignil na stolpu mestne palače v Trstu ital. trikoloro.

Torej so obtoženi zločinov veleizdaje po § 58. in 59. kaz. zak. zločina po zakonu o razstreljivih, motenja javnega miru po § 65. razžaljenja Njeg. veličanstva po § 63. in pregreška hujskanja po § 305. kaz. zak.

Razlogi obtožnice so ti-le: Vsled suma in ovadbe je tržaška policija izvršila 14. in 15. julija 1904 preiskave v

lokalnih društev „Vita dei giovani“ in „Ginnastica“ ter je našla v prvih prostorih nekaj irredentističnih veleizdajnih spisov, a v prostorih „Ginnastiche“ pod podom leseno skrinjo z dvema bombama sistema „Orsini“ z vsemi pritlikinami. Istočasno je policija preiskala stanovanje raznih sumljivih oseb, vsled česar so bili obtoženci aretirani. Preiskovalnemu sodniku se je posrečilo dokazati krivdo obtožencev in drugih oseb, ki so deloma pobegnili iz naše države. Ti so namreč ustanovili tajen agitacijski odbor, ki je nele vzdrževal agitacijo za irredentizem, temveč tudi v zvezi s tajnimi društvi v kraljestvu pripravljali razna kaznjiva podjetja. Hoteli so podpirati oboroženi upad prostovoljcev Ricciotti Garibaldija, najeti v to svrhu dobrovoljce, pripravljali ljudsko ustajo in v to svrhu se posluževati bomb importiranih iz Italije, vse z namenom, da se omogoči nasilno združenje Trsta z Italijo. Pripravljali so si teren z razširjevanjem iz Italije došlih irredentističnih in veleizdajnih tiskovin ter nabirali denar s prodajanjem „bonov“, katere je izdalo društvo „Pro Italia irredenta“ in ki so bili podpisani od Ricciotti Garibaldija. Glavna opora obtožnice je priznanje obtoženca Subana, ki je pred preiskovalnim sodnikom tako-le izpovedal: Leta 1903 je on, Suban, razširjal s pomočjo 10-letnega Pierri-ja vsled prigovarjanja soobtoženca Depaula po Trstu nek irredentistični spis z napisom: „Cittadini“. To okolnost potrjuje tudi omenjeni deček Pierri. Istotako je pozneje z Depaulom, z nekim Apolloniom in Petroniom, ki sta pobegnila, razpošiljal dva druga spisa, polna razžalitev za osebo cesarja in irredentističnih hujkanj. Dne 20. sept. 1903 je po prigovarjanju in s pomočjo Depaula razobesil na stolpu mestne palače italijansko trikoloro v proslavljenje zasedanja Rima po Italijanih. Moral je Depaula in nekemu Giuluzzi-ju (sedaj umrlemu), v hiši katerega so se vršili prvi dogovori, slovesno priseči, da ne bode nobenemu ničesar pravil o teh podjetjih ter je bil o tem tudi sestavljen formalen zapisnik. Nato mu je Giuluzzi povedal, da so on, Depaul in nek Menicanti v tajni zvezi in v dopisovanju z nekim političnim društvom v Milanu, katero agitira za osvobodjenje takozvanih italijanskih provincij v Avstriji in pripravlja teren za prihod Ricciotti Garibaldija in njegovih dobrovoljcev. Septembra 1903 se je Suban seznanil z Battistigom, Coppadorom in Lescovichem, ki so posredovali med tržaškimi zarotniki in omenjenim italijanskim irredentističnim društvom. Suban se je shajal s soobtoženci v prostorih Ginnastiche, „Vita dei giovani“ in raznih gostiln tržaških. Udeleževali so se teh sej tudi Giuluzzi, Menicanti, Petronio, Apollonio, Fumis (učitelj borenja v Ginnastichi), Ferluga (ki je bil obsojen radi razvitja italijanske zastave ob instalaciji župana), Edgard Rasovich in Boniciolli (ki se je nedavno usmrtil). Na neki seji je Fumis predlagal, da bi se nabirali dobrovoljci za podjetje Ricciotti Garibaldija, ker se je pričakovalo da v spomladi 1904 izbruhne v Macedoniji ustaja in da Garibaldi porabi to priliko za upad v Avstrijo. Obtoženci so tudi skušali nabirati take dobrovoljce, toda s pičlim vspehom; zato je Fumis izjavil, da ne ostane drugega, nego provocirati v odločilnem trenutku ljudsko ustajo. Kmalom zatem so došle iz Italije bombe, namenjene za uporabo nameravane ljudske ustaje. Nekega dne aprila 1904 pozval je namreč Fumis Sabana v hotel „Al buon pastore“. Tam so se šli obtoženci Fumis, Rasovich, Apollonio in Petronio z dvema Italijanoma iz Vidma, ter sta poslednja v neki zaprti sobici izročila tržaškemu zarotnikom v roke Fumisa dve bombi, tri omote s prahom, kapsule in pistone ter sta razložila, kako se ima z bombami postopati. Povedala sta jim ime onih treh prahov, da je treba vse tri prahе pomešati in da se lahko vsak prah posebej vkupi, ako bi se ga izgubilo. Fumis je naglašal, da se uporabijo bombe o priliki ustaje. Suban je vse skupaj shranil nekaj dni v svojem stanovanju, potem spravlil v lesen zaboj, na istega zapisal besede: „Pericolo di morte“ narisal mrtvaško glavo ter ga po naročilu Fumisa in v prisotnosti Cozzija skril pod pód garderobe v poslopju „Ginnastiche“. Enega teh prahov je Suban, da potolaži svojo vest, vrzel preč. O nekem poznejšem sestanku je Boniciolli izročil obtožencem in tovarišem 2000 „bonov“ po 1 liru, s podpisom Ricciotti Garibaldija, da bi jih razpečavali v Trstu v svrhu dobave sredstev za irredentistično propagando.

Meseca maja 1904 je šel Suban po naročilu Depaula v Videm, kjer mu je Battistig izročil malo bombo, katero Suban imenuje „petardo“ in ki jo je prinesel v Trst ter spravlil v svojem stanovanju. Dne 8. julija 1904 sklenili so

Fumis, Suban, Cozzi, Petronio in Depaul da skličejo povodom izgredev v Inomostu shod v prostorih društva „Patria“ na dan 17. julija in da po shodu vržejo bombo proti stavbi nemškega telovadnega društva „Eintracht“. Suban je zarotnike prepričal, da naj se uporabi o tej priliki mesto velikih Orsinijevih bomb, shranjenih v „Ginnastichi“, ono manjšo bombo ali petardo, ki jo je on prinesel iz Vidma. Suban in Fumis sta imela petardo nabasati s prahom shranjenim v prostorih „Ginnastiche“. V tem delu ju je pa motil nenadoma došli sluga, na kar je Suban petardo zavil v papir in skril v peč. Nekaj dni pozneje je Suban zvedel o prvi hišni preiskavi, izvedeni dne 14. julija 1904 v prostorih društva „Ginnastica“ in tedaj se je spomnil, da je bilo na papirju, v katerega je zavil petardo, zapisano njegovo ime. Prosil je prijatelja Tillanija, da bi šel po ono petardo ter ta čas zbežal na italijanski parnik „Manin“, kateremu je bil kapetan navedeni Lescovich. Sillani je petardo prinesel Subanu, ki jo je izročil Lescovichu, da jo skrije oziroma uniči. Misleč, da je iz vsake nevarnosti, se je Suban povrnil v mesto, kjer je bil kmalu potem arelovan.

To je na kratko izpovedba obtoženca Subana, katero podpirajo tudi razne druge izpovedbe in priče v procesu dognane okolnosti.

Toženi Depaul je v preiskavi trdovratno tajil vsako krivdo, toda z ozirom na gorjjo Subanovo izpoved in ker je dokazano, da je prisostvoval raznim sestankom navedenih zarotnikov in ker je takoj o pričetku preiskave pobegnil v Italijo, smatra obtožnica tudi njegovo krivdo dovolj dokazano.

Obtoženec Salatei je v začetku vse zanikal, a slednjič je moral vendar priznati, da je bil pričujoč, ko so bile bombe zarotnikom izročene, kakor tudi ob drugih sestankih. Njegovemu izgovoru, da se ni briga za pogovore svojih tovarišev in da je hodil z njimi s povsem drugimi nameni, obtožnica ne veruje, in posebno, ker se je udeležil shoda kolezarjev v Brescii. Ta shod je imel namen organizirati italijanske kolezarje za vojno. Tudi Cozzi je v začetku trdovratno tajil, toda proti njemu govori neko pismo, ki je je v zaporu pisal Subanu in ki je bilo zasačeno. V tem pismu uči Subana, kako naj se zagovarja; naj vso krivdo zvali na Apollonia, naj reče, da je Apollonio skril bombe, da je Petronio pripravil bombe iz Italije, da so le iz radovednosti, za poskus, skušali nabirati prostovoljce in da onih „bonov“ sploh niso razpečali. V tem pismu izjavlja Cozzi, da ima neko sredstvo, s katerim reši obtožence. To pismo kompromitira ne le Cozzija, temveč tudi ostale soobtožence, katere vse imenuje in podpira izpoved Subanovo.

Obtožnica navaja na to razne okolnosti, iz katerih izhaja nevarnost zarote. V dobi dejanj, navedenih v obtožbi, je namreč irredentistična propaganda v Italiji zelo narasla. Javnost je za isto vedela in govorila o oboroženem vpadu Garibaldija v Avstrijo, kakor o bližnjem in mogočem dogodku. Ta propaganda se je nadaljevala tudi po sestanku ministrov zunanjih stvari Italije in Avstrije v Opatiji. To dokazuje odprto pismo „Garibaldija“ poleg drugih okolnosti.

Predsednik obravnave je deželno-sodni svetnik Feigl. Obtožbo zastopa državnega pravdnika namestnik Türk. Branitelji so odvetniki dr. Ellbogen, dr. Nenda, dr. Rosenfeld in dr. Breitner. Pri obravnavi prisostvujeta dva zvedenca za razstreljiva in dva tolmača za italijanski jezik.

Najprvi je bil zaslišan Suban, ki je skoro vse tako izjavil, kakor pred preiskovalnim sodnikom, kakor je bilo navedeno v obtožnici. Trdil je le, da je on nedolžen, ker je bil od drugih zapeljan k vsemu temu, kar je storil. Pri povedoval je tudi, da ga je vest tako pekla, da je šel k spovedi in je tam spovedniku vse povedal. Ta da mu je dal odvezo šele takrat, ko mu je obljubil, da se odpove zaroti. Povedal je tudi, da je hotel vstopiti v samostan Karmelitov.

Obtoženec Depaul je pa vse tajil ter trdil, da mu ni bilo nič znano o irredentistični zaroti. Nasproti Subanu, katerega je predsednik pozval, da vpiče Depaula še enkrat trdi, kar je o Depaulu, ki ga je v to družbo prvi zvabil, je Depaul, ko je Suban, približavši se mu za nekaj korakov, tudi to storil, rekel, da Suban laže, nakar je Suban ponovil, da je vse res, kar je on govoril.

Tretji je bil zaslišan obtoženec Salatei, ki tudi vse taji. Kolikor Depaul, tolikor Salatei pa ne tajita, da ne bi bila v dotiki z osebami, ki so bile zapletene v zaroto.

Tudi četrti obtoženec Cozzi hoče biti nedolžen in trdi, da ni ničesar vedel

o zaroti, še manj pa da se je iste udeleževal.

Pri torkovi obravnavi so se številno navzoči Italijani na glas krohotali obtoženco Subanu, ki je trdil, da je bil Depaul navzoč pri predaji bombe na Fumisa. Depaul je to tajil. Suban je svojo izjavo opetovano ponovil med vednim posmehovanjem navzočih Italijanov. Porotnik Gissamer je skočil razburjen pokonci in zakričal: „To je škandal, če se hoče gospoda zabavati, naj gre ven!“ Državni pravdnik: „To je izraz antipatije proti Subanu, ker edlni resnico govori!“ Predsednik je zagrozil, da bo dal dvorano izprazniti.

Poslano.

G. Gabršček! Vi še ne mirujete? Torej slišite:

1. O „turških pašah“ potrjujeta od 30 učencev Vašo trditev cela 2 učenca, 5 učencev se izrazuje dvojbeno, 23 pa jih o tem celo nič ne vé. Lastnoročna pismena potrdila so Vam, kakor vsakemu, kdor bi se za to zanimal, na razpolaganje pri c. kr. gimn. ravnateljstvu. Kje je tedaj tista cela šola, ki potrjuje Vašo trditev? Kdaj sem resnici javno rekel neresnica?

2. Jaz rabim „nije“ mesto „ni“, da se glagol krepkeje izrazuje. Cegnar je pisal „ni“ in „nej“; Levstik: „nej“ in „nij“; na Štajerskem govorijo „neje“, kar se že približuje hrvaški obliki. Naloga „naprednega“ lista bi bila, da podpira vsak taki korak, ki nas približuje v pisavi bratom Hrvatom; mesto tega pa Vaš „napredni“ list rajši piše o slov. „nije-profesorjih“.

3. Besede „blizo“, „blizu“ in „bliz“ so enakopravne. Jaz sem priporočil učenecem obliko „blizo“, ker jo rabijo Murko, Cigale, Janežič, Caf in dr. (Videas Pletersnik slovar str. 35.)

4. Nije res, da si pri slovenščini pomagam z nemškimi izrazi. Kaj takega mi Vi ne morete prišiti. Hvala Bogu, da me poznajo tudi drugi ljudje, ne samo Vi.

5. Dne 9. t. m. mislim sem kot razrednik IV. b. naznaniti g. dež. š. nadzorniku, da ta razred nije zaostal za drugimi. Bilo bi torej samo vprašanje, imam li jaz sam podpisati to naznanilo, ali pa smem reči: „razrednik in razred“. Ker nas je pa g. ravnatelj počastil s svojo navzočnostjo, nije sploh bilo tega več potrebno.

Toliko v pojasnilo častitim bralcem. Vi, g. Gabršček, slišite pa še to-le:

Vaši nekdanji tovariši delajo sicer tlako kot ljudski učitelji; ali oni si pridobivajo velike zasluge za slov. mladino in narod sploh. Vi pa se mastite, stanujete in živite grofovski, ustanavljate „sijajna“ obrtna podjetja, vozite se v avtomobilu, itd. — na čegave stroške, morate sami najbolje znati. Čestitam Vam, če Vam Vaša trgovina donaja toliko dobička; drugi trgovci Vaše vrste niso tako srečni. Pri tem pa napadate v svojem „naprednem“ listu vsakega človeka, ki se noče okoli Vas vrteti in polniti Vašega žepa. Gospodje ljudski učitelji so pravi biseri proti Vam in Vašemu izposojenemu sijaju. Med vsemi mojimi učenci, kterih do zdaj že štejem na tisoče, ste po mojem mnenju Vi najnižje padli.

To je moja zadnja beseda za Vas. Brez zamere! Trobite od zdaj naprej o meni, kar Vam je drago; radi Vas ne zamočim nikdar več peresa. Na Vaše zadnje vprašanje: „kako se že zove?“ odgovarjam Vam, da se še zmirom zovem:

profesor Rajko Čuček.

Gorica, 26. maja 1905.

Poslano*)

Vsled različnega komentiranja, zakaj smo porotniki oprostili zatoženko L. Š. iz Dornberga, pojasnimo: Stavilo se nam je edino vprašanje je-li obtoženka pri zavesti in namenoma usmrtila svoje dete?

Ker se je g. porotnikom zdelo težko potrditi izraz namenoma in ker na prošnjo nismo dobili dodatnega vprašanja od sodnega dvora je prišlo do znanega pravoreka.

Ant. Skolaris,
predsednik porotnikov.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon. Ur.

Razglas.

Občinski lov davčne občine Log in Strmec odda se v najem za dobo 8 let, počenši od dne 1. maja 1905 do 30. aprila 1913.

Dražba se bode vršila v občinski pisarni Log dne 1. junija 1905 točno od 9. do 10. ure predpoldne.

Klicna cena lova je K 105.

Županstvo Log.

ZAHVALA.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za tako obilne dokaze sožalja povodom bolezn in smrti našega nepozabnega strica

Janeza Kristančič.

Posebno se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, ki je pri pogrebu sodelovala, slavnemu občinskemu starešinstvu, ki se je iz tako oddaljenih vasic sešlo k pogrebu, domačim pevcem; nadalje vsem drugim občinarjem, ki so se pogreba v tako obilnem številu udeležili ter s tem izkazali blagemu pokojniku zadnjo čast. Bog stotero povrni!

Žalujoči Kristančič.

Višnjevik, 26. maja 1905.

ZAHVALA.

Globoko ginjeni vsled premnogh dokazov ljubezni in vdanosti našemu ljubljenu

GVIDU

tekem njegove mučne bolezn, kakor tudi pri spremljanju predragega rajnega k večnemu počitku, ter za prelepe vence, darovane od njegovih dragih prijateljev in častilcev, izrekamo naj-najtoplejšo zahvalo vsem, posebno pa njegovim predstojnikom in kolegom.

Žalujoča soproga in družina
Fonzari.

Št. Maver, 24. maja 1905.

TOMBOLA!

Vinarsko, sadjarsko društvo v Rihembergu
priredi

TOMBOLO

18. junija na binkoštni semenj na občinskem prostoru.

Prva činkvina 50 K

Druga „ 30 „

TOMBOLA 200 K.

Podpirajte kmetijska društva!

ODBOR.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mekega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Profesor - - - - Lapponi

telesni zdravnik Nj. Svetosti papeža, pa tudi mnogi drugi odlični profesorji in drugi zdravniki priporočajo v odstranjenju zaprlja, v okrepitvi želodca in v pospešitvi redne prebave

želodčno tinkturo

G. PICCOLI-ja, dvornega zalagatelja Nj. Svet. papeža in lekarja, Ljubljana.

1 steklenica velja 20 v, in se vnanja naročila z obratno pošto izvršujejo.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Lišajevi bolniki,

kateri nikjer ne morejo zdravja dobiti, naj zahtevajo razgled (prospekt) in potrjena pričevala iz Avstrije brezplačno. Lekarnik C. W. Rolle, Altona-Bahrenfeld (Elbe).

Dva šivalna stroja v dobrem stanu

na prodaj.

Več se izve pri našem upravnistvu.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin
in lastnih in drugih priznanih
vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije vsodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

Auerjevih dedičev
v Ljubljani,
in plzenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mešanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se oddaja le na debelo od 100 kg. naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:
na menico po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo pa po 5%
z $\frac{1}{8}$ % upravnega prispevka za vsakega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

➔ Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice

SV. MARKA

so glasovite in nenadkriljive in se posebno uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezeh, preženezo mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti maternici in madroni in ne bi smele manjkati v nobeni hiši. Dobivajo se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročuje točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg 95, tik cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. Cena je naslednja in sicer franko: 1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata 8 K, 3 ducata 11 K, 4 ducata 14 60 K, 5 ducatev 17 K. — Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili: Iv. Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, nadlogar; St. Borič, župnik; Zolija Vukelič, šivilja itd. itd.

Mestna lekarna, Zagreb,
Ustanovljena l. 1360. Markov trg 95, poleg cerkve sv. Marka.

MÈD

zajamčeno-pristen

se prodaja na drobno v svečarni

J. KOPAC

Gorica, ulica Sv. Antona št. 7

po sledečih cenah:

Med izpihani pomladanski beli kg K 1-20
„ jesenski „ „ 1-20
„ v satju „ „ 1-
„ cejen „ „ 1-
„ za pitanje čebel „ „ 1-20

Na debelo po znanih cenah!

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mlijaveče prve in druge vrste, namreč od $\frac{1}{2}$ kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Lekarna Cristofoletti,

v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfiževo) jetrno olje

Izvirna steklenica tega olja naravno-rmene barne po K 1'40, bele barve K 2

Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodcem.

S tem oljem se ozdravejo v kratkem času in z gotovostjo vse kostno bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim čč. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolettijska pijača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ena steklenica stare lono 60 kr. vin.

Pozor!

Prva kranjska z vodno silno na turbino delujoča
tovarna stolov na paro

FRANCE ŠVIGELJ

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko,

priporoča sl. občinstvu, preč. duhovščini, imejteljem in predstojnikom savodov in šol, krčmarjem in kavar-narjem, raznateljstvom uradov, gg. brivcem itd. itd. natančno in trpežno izvršene

stole, fôtelje, gugalnike, naslonjače itd.

po kar najbolj niski ceni.

Blago je iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni boji imitirano. Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstenine. Na željo pošlje trdka najnovejših in obširnih cenik z nad 800 slikami, iz katerih se razvidi oblika blaga in cene, franko. Imam tudi stole za krčmarje po 2 K vedno v zalogi.